

ceptabelt, at de kriminelle etablerer sig i bander og lignende grupperinger alene med det formål at systematisere deres kriminelle forehavender.

Derfor må der slås hårdt ned på den organiserede kriminalitet både gennem en målrettet indsats fra politiets side og gennem en klar markering fra domstolens side, når de kriminelle idømmes straf.

Det er op til os som politikere at sørge for, at politi og domstole har effektive redskaber til deres rådighed i kampen mod den organiserede kriminalitet. I den forbindelse er tanken om at kunne anvende en forhøjet strafferamme, når en lovovertrædelse er begået som led i organiseret kriminalitet, ikke ny for regeringen.

Det skyldes bl.a. udviklingen i det strafferetlige samarbejde inden for EU. På baggrund af dette samarbejde har vi i den senere tid ofte haft anledning til at overveje, hvordan vi på den mest hensigtsmæssige måde kan markere i lovgivningen, at organiseret kriminalitet skal bedømmes særlig alvorligt.

I en række EU-rammeafgørelser, der forpligter os til at kriminalisere forskellige former for handlinger, findes der således bestemmelser om en forhøjet strafferamme, når lovovertrædelsen er begået som led i organiseret kriminalitet. Som eksempel kan jeg nævne den rammeafgørelse om bekæmpelse af børnepornografi og seksuelt misbrug af børn, der for nylig blev opnået politisk enighed om i EU. Rammeafgørelsen forpligter medlemsstaterne til at have maksimumstraffe i intervallet 1-3 år, mens der under skærpende omstændigheder, f.eks. når handlingen er begået som led i organiseret kriminalitet, skal være en maksimumstraf på mellem 5 og 10 år.

I dette tilfælde vil vi ikke efter dansk ret være dækket ind med en regel om forhøjelse af strafferammen med 50 pct., som foreslået i beslutningsforslaget. Der skal meget mere end en halv gang oveni, for at vi kan opfylde EU-forpligtelsen. Derfor har Justitsministeriet i det lovudkast om gennemførelse af rammeafgørelsen, der for tiden er i høring, valgt at foreslå en forhøjet sidestrafferamme for overtrædelse af mere systematisk eller organiseret karakter af de relevante bestemmelser. På den måde markerer vi i forhold til den konkrete forbrydelse, at det i særlig grad er strafværdigt, at forholdet er begået som led i organiseret kriminalitet.

Det er med andre ord ikke ligetil at indføre en generel bestemmelse i straffeloven om organiseret kriminalitet, når en sådan bestemmelse samtidig skal tage højde for vores EU-forpligtelser

vedrørende forhøjet straf for organiseret kriminalitet.

Hertil kommer så, at vi i straffeloven allerede har en bestemmelse i § 80, stk. 2, hvorefter det normalt vil være en skærpende omstændighed, at en strafbar handling er udført af flere i forening. Det sikrer, at der inden for de gældende strafferammer kan udmåles en højere straf end normalt, når flere personer sammen har været med til at begå kriminalitet. Den bestemmelse er med til at sikre, at der slås hårdt ned på organiseret kriminalitet.

Endvidere finder jeg det vigtigt at fremhæve, at en EU-definition af organiseret kriminalitet, som forslagsstillerne henviser til i bemærkningerne til beslutningsforslaget, altså ikke er en definition, der er udformet med henblik på at blive brugt i en egentlig strafferetlig sammenhæng, og den bliver heller ikke brugt i en sådan sammenhæng.

Man anvender således ikke en liste med 11 punkter, hvoraf mindst seks og heraf fire nærmere bestemte skal være opfyldt, når man i en konkret straffesag skal afgøre, om en forbrydelse er begået som led i organiseret kriminalitet. Sådanne tjeklister har vi ikke tradition for at bruge i vores strafferetlige begrebsverden, og det har man heller ikke i resten af EU.

EU-definitionen er udelukkende analyserelateret. Det er en vejledning for medlemslandene, når de udarbejder den årlige situationsrapport om organiseret kriminalitet. Listen udgør med andre ord et redskab for eksempelvis dansk rigspoliti, når de skal afgøre, hvilke former for kriminalitet der skal omtales i rapporten.

Kl. 15.40

Endelig er det vigtigt, når vi gør os overvejelser om at ændre ved principperne i vores straffelov, at de initiativer, vi tager på området, både er velovervejede og langtidsholdbare.

Under en forespørgselsdebat i Folketinget den 10. december 1998 vedtog Folketinget at opfordre den daværende regering til at lade Straffelovrådet vedtage en samlet vurdering af strafferammerne og eventuelt på baggrund heraf komme med indstillinger til ændring af straffeloven. Siden 1999 har Straffelovrådet arbejdet på højtryk med en betænkning om strafferammer og straffastsættelse, og alene her i 2002 har der været afholdt 19 møder i Straffelovrådet.

På baggrund af de tilkendegivelser, Justitsministeriet har fået fra Straffelovrådets formand, er det forventningerne, at rådet vil kunne afslutte arbejdet primo 2003.